

Ваюняті Хамід, Убуд Салім, Дюмахір, Сіті Айз'я

Визначення впливу угод Аль-бай та депозитних угод вадія на відповідність законам шариату та ефективність ісламської банківської системи за допомогою індексу Макашид: приклад банків Індонезії

Мета статті – знайти та перевірити емпіричні докази впливу контрактів Аль-бай та вадія на відповідність шариату та ефективність діяльності ісламської банківської системи шляхом використання індексу Макашид. Для цього застосовано методологію, спрямовану на пояснення причинно-наслідкового зв'язку між змінними за допомогою кількісного підходу. Метод найменших часткових квадратів використано для знаходження відповідей на висунуті в роботі гіпотези. З'ясовано, що збільшення та зменшення кількості угод вадія не впливало на фінансові показники ісламських банків. Виявлено також, що угоди Аль-бай та вадія, а також відповідність законам шариату значною мірою впливають на результативність державних ісламських банків. Цей вказує на те, що концепція ісламського банку повинна бути посередником, який не дозволяє отримувати прибуток від фонду і який не може бути використаний для інвестування в реальний сектор різних систем фінансування.

Ключові слова: фінансування, виділення грошових коштів, відповідність законам шариату, показники діяльності ісламського банку

Класифікація JEL: G21, G29

Стаття знаходиться у відкритому доступі і може розповсюджуватися на умовах ліцензії [Creative Commons Attribution 4.0 International](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/) license, що дозволяє необмежене повторне використання, розповсюдження та відтворення на будь-якому носії за умови наявності відповідного посилання на оригінальну версію статті.

Ваюняти Хамид, Убуд Салим, Дюмахир, Сити Айзья

Определение влияния контрактов Аль-бай и депозитных соглашений вадия на соответствие законам шариата и эффективность исламской банковской системы с помощью индекса Макашид: пример банков Индонезии

Цель статьи – найти и проверить эмпирические доказательства влияния контрактов Аль-бай и вадия на соответствие шариату и эффективность деятельности исламской банковской системы путем использования индекса Макашид. Для этого применена методология, нацеленная на объяснение причинно-следственной связи между переменными с помощью количественного подхода. Метод наименьших частичных квадратов использован для нахождения ответов на выдвинутые в работе гипотезы. Выяснено, что увеличение и уменьшение количества контрактов вадия не повлияло на финансовые показатели исламских банков. Обнаружено, что контракты Аль-бай и вадия, а также соответствие законам шариата существенно влияют на результативность государственных исламских банков. Это говорит о том, что концепция исламского банка должна быть посредником, который не позволяет получать прибыль от фонда и который не может быть использован для инвестиций в реальный сектор разных систем финансирования.

Ключевые слова: финансирование, выделение денежных средств, соответствие законам шариата, показатели деятельности исламского банка

Классификация JEL: G21, G29

Статья находится в открытом доступе и может распространяться на условиях лицензии [Creative Commons Attribution 4.0 International](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/) license, что позволяет неограниченное повторное использование, распространение и воспроизведение на любом носителе при условии наличия соответствующей ссылки на оригинальную версию статьи.